

Søfort, ja selv over de indre Fjorde findes der ikke nogen tilstrækkelig Vejledning. Følgen er at vore Fiskere blive nødte til at gaa ud at fiske paa bedste Bækk. De vide ikke, hvor Bankerne ere. De vide ikke, hvor de skulle tage deres Mærker, og det kan ikke betale sig i vore Dage at gaa ud paa den Slaas kostbare Ekspeditioner uden ordentlig Vejledning. Men hvorledes bæere da Franskmandene sig ad? Ja om dem vil jeg sige, at de have fisket i Decennier, de have en Tradition, der gaar fra Fader til Søn og fra Vaadelav til Vaadelav, og Kendskabet til disse Forhold gaar i Arv hos dem. Jeg ved fra en af vore ældre og dygtige Søofficerer, som er nøje inde i disse Forhold og jævnlig har været der oppe, at han for at komme til Kundsab om, hvorledes de franske Sømand arbejde, er gaaet om Bord hos dem, og har ønsket at se deres Kort, men det har aldrig været ham muligt at faa fat paa franske Fiskerkort. Han er kommen om Bord, og har set Kortet ligge paa Bordet, men han har ikke været mange Minutter om Bord, før det er forsvundet. Vist er det, at de have Kendskab dertil, men de meddele den ikke til fremmede, allermindst til de Inspektionsfartøjer, vi sende derop, for dem holde de det hemmelig. Hvorledes gør Englænderne? De sende en samlet Flaade paa 20—30 Dampere derop, som ligge samlet eller sprede sig over Farvandet, have deres Mærker, kommunikere med hinanden, og søge i Forening efter Fiskestimerne. Sendt vi nu et enkelt Skib derop, kommer det ikke ind i disse Flaader, kommer ikke til Franskmandene, og faar ingen Oplysninger; og selv i vore egne Farvande, hvor de andre ikke maa komme, have de ingen Kort, og mange Gange faa de maaftte deres Fiskeredstaber ødelagte, medens de ligge og søge efter Steder, hvor de skulle tage Fiskene. Vi maa huske paa, der er umaadelige Rigdomme baade af Rødspætter og Torst omkring Island, og i Danmarks-Strødet er der ogsaa et rigt Fiskeri efter Helleflyndere. Jeg tror, at ærede Medlemmer, hvis de vilde gøre sig bekendt med de Kort, som her ligge, ville erkende, at det ikke kan gaa an, at lade de Farvande, som vi have Højhedsret over, ligge aldeles blanke paa Kort, medens der afses store Summer fra Norge, Amerika og England for at bringe deres Kort i Orden baade med Hensyn til Fiskeriet og Fiskefarten og ogsaa i videnskabelig Interesse med Hensyn til Dyrelivet, som findes her. Der findes i Motiverne til dette Forslag fra den højtærede Ministers Side kun en

Skrivelse fra Professor Lütken; det er det eneste, der foreligger. Jeg tror dog, at baade Marineministeren og Indenrigsministeren skulde have forsynet den højtærede Minister med tilstrækkelige Motiver til at overtlyde Finansudvalget om Nødvendigheden af, at vi ofre det nødvendige paa denne Sag. Det er store Interesser, der staa paa Spil, og store Bærdier, der kunne hentes hjem, naar vor Skibsfart og Fiskeri bleve satte i Stand til at gøre det. — Det er det væsentligste af det, jeg har at anføre, og jeg tror, at det har en saa stor Betydning, at jeg vil ønske, at det ærede Finansudvalg vilde tage under Overvejelse inden tredje Behandling, om det ikke var muligt, at det kunde gaa ind paa Bevillingen. Der blev i Gaar sagt af den ærede Ordfører, at Spørgsmaalet om den østgrønlandske Ekspedition til Angmagssalik vil blive taget under fornøjet Overvejelse; jeg tror imidlertid, at af de to Forslag er dette ubetinget det vigtigste og absolut nødvendigste, for i det hele taget med nogen Sikkerhed at kunne gaa til at udføre det andet. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget, som det her foreligger, til Forkastelse, eller hvis det vedtages, anbefale, at det ærede Finansudvalg da vil tage Sagen under fornøjet Overvejelse til tredje Behandling.

B. Pedersen: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre om Tilskuddet til Realskoler paa Finansloven. I Fjor havde som bekendt den højtærede Kultusminister optaget enkelte ny Skoler, som første Gang havde andraget om et mindre Tilskud, og deriblandt var Realskolen i Frederikshund. Da Finansudvalget foreslog disse Tilskud strøgne af Finansloven, stede det ogsaa her i Tinget. Saa satte Landstinget disse ny Tilskud igen op, og Folketinget strøg dem atter. Det ærede Finansudvalg har atter i Aar ment det rigtig at strøge disse mindre Tilskud, hvorom der er andraget fra disse ny Skoler, der ikke tidligere have faaet noget som helst Tilskud. Det forekommer mig, at skønt disse Realskoletilskud mulig have antaget lidt store Dimensioner, man dog ikke uden videre burde nægte fuldstændigt ethvert nyt Tilskud, naar for øvrigt Betingelserne ere til Stede ved de paagældende Skoler, som have forlangt disse Tilskud, og naar man tillige samtidg vedblivende yder Tilskud og endogsaa meget betydelige Tilskud til Skoler, som i længere Tid have faaet saadanne. Jeg synes, der er noget ikke fuldt reiskærdigt i en saadan Ordning. Jeg gaar nemlig ud fra, at af disse